

Sidžo a kasa – klasické formy
korejského básnictví (*Vladimír Pucek*) • 7

Mé srdce věrné vladaři *Význační mužové a dějinné události*

- I Sek: V údolí je už bílo • 30
 Čong Mong-džuova matka:
 K havraním bitkám svůj neslyšný let • 30
 Pangwon: Co na tom, má-li se věc tak • 31
 Čong Mong-džu: Píseň o horoucím srdci • 31
 Won Čchon-sok: Nebesa vše v moci mají • 32
 Kil Če: Pustým a zpustlým královským městem • 32
 Čong To-džon: Pod Mostem světců voda odplývá • 33
 I Čik: Nevysmívej se, volavko bílá • 33
 Pak Pcheng-njon: Když sněží, vrána bílá zdá se • 34
 I Ke: Svíčko v okně zažehnutá • 34
 Wang Pang-jon: Já svého pána opustil • 36
 Kim Čong-so: Severní vítr věje ve větvích • 37
 Nevlaje snad náš prapor z Čangbeksanu • 37
 Nam I: Z hory Pektu se rozhlížím • 38
 I Sun-sin: Jasný měsíc nad ostrovem Hansan • 38
 Kim Sang-hon: Musím už jít, Třírohá horo • 39

Pak Il-lo: Na lodi • 40

Pět základních vztahů *Morální kodex společnosti*

- Čong Čchol: Rád bych si srdce vyříznul • 50
 Dokud máš rodiče • 50
 Otec mi dal život • 50
 Starší bratře, mladší bratře • 50

- Tvůj syn četl Knihu o synovské oddanosti • 51
 Chytíte-li mne za ruku • 52
 I když nemáš v čem jít z domu • 52
 Rozednilo se! Motyky si hoď • 52
 Nechte už, Kangwondští • 52
 Neznámý básník: Mluvit je dobré, říkají • 54

Na březích jezer a řek *Přívaby Země Východního moře*

- Meng Sa-song: Čtyři roční doby
na březích jezer a řek • 58
 I Hwang: Dvanáct melodií z Tosanu • 60

Čong Čchol – mistr básní kasa a sidžo

Vzpomínka na miláčka • 66

- Ach, běda, sosno, pokáceli tě • 79
 Pročpak ta rozložitá sosna • 79
 Jeřáb odlétl. Což pavilon • 79
 Jaký tu kdysi býval stín • 79
 Učený Ko si chýši postavil • 80
 Lze setřást obavu jak plášť • 80
 Paulownie opadala • 80
 Smráká se. V šikmých paprscích • 81
 Kolik je to dní, cos odešel • 81
 V záplavě květů párky otakárků • 81
 Západní jezero s odlivem příliv střídá • 81
 Dva kamenní Buddhové • 82
 Na levé ucho neslyším • 82

Tvářce cyklických sidžo Jun Son-do

Píseň o pěti přátelích • 87

Rybářovy roční doby

Jaro • 89

Léto • 92

Podzim • 95

Zima • 99

Posíláš vějíř

Korejské kiseng – básnířky a milostnice

Hwang Čin-i: Bez proměny hory čnějí • 106

K modravým horám přírodnám svou lásku • 106

Pročpak se chlubiš, Modravý potůčku • 106

Na poloviny rozkrojím • 107

Což jsem ti, drahý, nevětila • 107

Jsem tím vším vinna, teď to vím • 107

Im Če: V údolí zarostlém hustou travou • 107

O čarém nebi vedlí řěči • 108

Hanu: Proč bys měl dnešní noc spát sám • 108

Mehwa: Jaro si znovu našlo cestu • 111

Mé srdce a tvá něha, milý • 111

Nemohu usnout - do svítání • 111

Mám zapomenout, volit smrt • 111

Mjong-ok: Prý milý, jehož zjeví sen • 112

Kumhong: Podzim. Ozývá se křik hejn • 112

Kjerang: Hrušňové květy smýval déšť • 113

Hongnang: Větvičku jivy najdu si v horách • 113

Sori: Volají na mne: Sosno! Sosno! • 114

Čchongum: Noc skryla vísku v horách • 114

Po ránu se měsíc v jíní ztrácí • 114

Kudži: Člun ze sosny jsem vydlabala • 115

Neznámí básníci

Motýlku, letěm k modrým horám • 116

Něco se hnulo za oknem • 116

Kůň nemá stání - chce, abych už jel • 116

Bílý svit luny plní okno • 116

Když prohlížím si v zrcadle svou tvář • 117

Nepřijde-li, dokud se luna • 117

Už zdvihli kotvu, loď se pohnula • 117

Odešels, zapomněl jsi, zdá se • 117

Když tvoje ruce beru do svých • 118

Jsem stará. Poraď, srdce • 118

Kéž se mé vzdechy stanou větrem • 118

Slibil, že přijde - nepřišel • 118

Hromovým hlasem vítá mne milý • 119

Kdybychom se znovu narodili • 119

Napíšu znak - ukápně slza • 119

„Dnes přijdu, uvidíš.“ • 119

Posíláš vějíř • 120

Údery bubnu v jižním pavilonu • 120

Měsíci, bílý měsíci • 120

Proutěnou chýši jsem si postavil

Radosti a strážně života v ústraní

Neznámý básník: Přišel čas neduhů, čas stáří • 124

Čo Čun: Zvečera, namol opilý • 125

Usnul jsem v pustých horách • 125

I Hjon-bo: Ze všech stran slyším • 126

Nu, jaké starosti • 126

Sin Hum : Sláva? Zahodil jsem ji • 127

Ves v horách přikryl snh • 127

Čong Tche-hwa: Opil jsem se • 127

I Čong-bo: Jak to, že v jarním vánku • 128

Sin Hui-mun: V plandavých kalhotách • 128

Nam Ku-man: Okno je bleďé. Svítá • 128

I Či: Jitřenka zachází, skrývan vzlét • 129

Neznámí básníci

Chceš vědět, kde stojí můj dům • 129

Proutěnou chýši jsem si postavil • 129

Hej, chlapče, pruty prohlédni • 130

Až umřu, nechci ležet v zemi • 130

Pod okno jsem vsadil chryzantémy • 130

Podzimní luna mi hlala • 130

Zpěvy z ženských komnat

Píseň staré panny • 134

Slavní pěvci 18. století

- Kim Čchon-tchek: Kdo mnoho neřádá,
nebude ponížen • 160
Běsnění světa, samá trápení • 160
Sláva? Pocty? Nač s nimi žít • 160
Shodil jsem plášť a chlapi jej dal • 162
Nalijte víno do číšek • 162
Kim Su-džang: Jak žiji? V chudobě • 163
Pod severním svahem, ve Vesnici květů • 163
Ti, kdo jen myslí na úřad • 163
Jenom se raduj z modrých oblak • 164
Po závějích je veta. Já nevšiml si málem • 164
Květy se začínají otvírat • 164
Nad ránem jarní mrholení • 167
Prší květy, končí jaro • 167
Jak to, že usměvavé sosny • 167
Zde v horách hosty nemívám • 167
O černém tvrdí, že je bílé • 168
Kéž svedu smutné myšlenky • 168
Ten přepych není nežli klam • 168
Zestárl jsem. A jak • 168
Své sešlé srdce ukládám • 169
Bez přátel, sám klečím v chýšce • 169
Jaký jsem to já blázen • 169

Výpravná sidžo

- Zas houkla sova za řekou • 170
Tak jako princ Meng Čchang • 170
- Kupte si, děvčata • 171
To bylo tenkrát slibů • 171
I mnich je chlap! Ach, teď to vím • 173
Jeden je rád, že ráno vstane • 173
Co asi cítí bažantí slípka • 174

Deset písní z různých dob na rozloučenou

- U Tchak: Vítr se v jarních horách zved • 178
Song Sam-mun: Až moje tělo zemře • 178
Princ Wolsan: Podzimní řeku ukryla noc • 178
I Won-ik: Ani sto tisíc proutků vrby • 180
I Hang-bok: Motýla odehnal jsi: Let • 180
Princ Jučchon: V podzimním větru podzimní hory • 180
An Min-jong: Měsíc, jenž slunce vystřídal • 181
Zas a zas vítr mete snůh • 181
Pověz mi, pročpak jarní vítr • 181
Neznámý básník: Na vodu dole padl stín • 181

Korejská poezie

v českém překladu (*Vladimír Pucek*) • 183

Vyobrazení • 187

Ediční poznámka • 188

Poděkování • 188